

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 23To/50/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010053  
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010053.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 03. augusta 2020 prejednal odvolanie obžalovaného

U. Q.,

nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom H. T. XXX, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/8/2020 zo dňa 04.03.2020 a takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietajú, pretože nie je dôvodné.

### odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný U. Q. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., pretože dňa 11.01.2020 v čase o 19.50 hodine ako nevodič viedol osobné motorové vozidlo zn. N. C., bez evidenčných čísiel, U.: L ktoré je vyradené z evidencie, po miestnej komunikácii v obci H. T. v miestnej časti zvanej F. od lesnej cesty smerom k ceste III/1893, kde pri rodinnom dome č. XXX na miestnej komunikácii bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Trenčianske Teplice, kde pri dychovej skúške prístrojom AlcoQuant 6020 plus, ev. č. E v čase o 19:56 hodine bol zistený pozitívny výsledok 0,74 mg/l alkoholu v dychu, opakovanou skúškou v čase o 20:26 hodine bolo zistené 0,80 mg/l alkoholu v dychu a ďalšou opakovanou skúškou v čase o 20:56 bol zistený pozitívny výsledok 0,73 mg/l alkoholu v dychu.

Bol za to odsúdený podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. a v spojení s § 43 Tr. zák. na ďalší trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu po dobu 6 rokov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote obžalovaný odvolanie, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Odvolanie smerovalo proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že na hlavnom pojednávaní navrhol súdu prvého stupňa vypočuť ako svedkov U. H., Y. Q., U. G., C. W. a príslušníkov hliadky OO PZ Trenčianske Teplice (ďalej len „príslušníci polície“). Prví traja svedkovia by mali potvrdiť či vyvrátiť skutočnosť, že k služobnému zákroku príslušníkov polície došlo na poľnej ceste. Príslušníci polície by naopak mali objasniť zákonnosť svojho služobného zákroku. Ak mali totiž dôvodné

podozrenie a informáciu o mieste pohybu vodiča s vozidlom, ktorý sa má dopúšťať trestnej činnosti, prichádzal by do úvahy postup podľa Trestného poriadku a nie podľa Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Poukázal aj na to, že služobný zákrok príslušníkov polície bol vykonaný mimo pozemnú komunikáciu - na poľnej ceste, na ktorú sa nevzťahuje Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, a teda ani oprávnenia príslušníkov polície zakotvené v ustanovení § 69 ods. 1 tohto zákona. Súd prvého stupňa sa s odmietnutím vykonania týchto dôkazov na hlavnom pojednávaní náležitým a zákonným spôsobom nevysporiadal, čím odmietol preveriť obranu obžalovaného. Porušil jeho ústavné práva na spravodlivé súdne konanie a na obhajobu. Pritom vykonanie týchto navrhovaných dôkazov považuje za podstatné pre objasnenie veci. V tomto smere poukázal ešte aj na to, že súd nie je viazaný návrhmi na vykonanie dôkazov a môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl ( §§ 2 ods. 11 a 261 ods. 3 Tr. por. ). Namietal, že on i jeho obhajca nedostali na hlavnom pojednávaní možnosť realizovať svoje právo vyjadriť sa k vykonaným listinným dôkazom i napriek tomu, že sa tohto práva domáhali. Došlo preto aj k porušeniu ustanovenia § 271 ods. 1 Tr. por. Namietal tiež to, že vo výroku napadnutého rozsudku absentuje výrok týkajúci sa nezákonným spôsobom vydaného osobného motorového vozidla zn. Land Rover šedej farby bez evidenčných čísiel. Namietal taktiež aj to, že uložený trest odňatia slobody je neprimerane prísny a je v nepomere s trestom odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom za súčasného použitia rovnakých ustanovení Tr. zák. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d), e) Tr. por. zrušil vo všetkých jeho výrokoch a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. veci vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zotrval obžalovaný na svojom písomnom návrhu. Navrhol tiež na verejnom zasadnutí vykonať dokazovanie v zmysle návrhov, ktoré uviedol v písomných dôvodoch odvolania. Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k takému záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

K vytýkaným procesným chybám v odvolaní obžalovaného uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné:

V prvom rade je potrebné poukázať najmä na prvotné výpovede obžalovaného z prípravného konania, v ktorých sa k spáchaniu trestnej činnosti v celom rozsahu priznal. Konkrétne na výsluchu v procesnom postavení obvineného uviedol, že na ceste III/1893 pred rodinným domom č. XXX ho zastavila hliadka polície, ktorá od neho žiadala doklady od motorového vozidla, ktoré nemalo evidenčné čísla. Policajnej hliadke sa vtedy priznal, že nie je držiteľom vodičského preukazu. Policajti ho podrobili aj dychovej skúške s pozitívnym výsledkom. V rámci svojej výpovede uviedol, že sa išiel len povoziť po hore. Neuviedol nič o tom, že by s ním mal byť aj niekto iný vo vozidle.

Túto výpoveď obžalovaného potvrdzoval ešte aj na hlavnom pojednávaní oboznámený záznam o skutku na úseku cestnej premávky, z ktorého vyplynulo, že bol zastavený na miestnej komunikácii v obci H. T., ako aj pozitívne zápisy o dychových skúškach, ktoré u neho boli vykonané v časoch 19:56 hod., 20:26 hod. a 20:56 hod.

Na hlavnom pojednávaní už však obžalovaný svoju výpoveď pozmenil s tým, že bol zastavený príslušníkmi polície na poľnej ceste a nie na miestnej komunikácii, po ktorej mala vozidlo už viesť iná osoba. Priznal však aj to, že pred vedením motorového vozidla požil alkohol („domácu“). Nevysvetlil ale dostatočne tieto rozpory vo svojich výpovediach (jeho výpoveď z prípravného konania bola na hlavnom pojednávaní riadne prečítaná) a aj odvolací súd sa tak stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že vierohodnejšia je jeho skoršia výpoveď z prípravného konania, ktorá je v súlade s ostatnými vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní.

Výsledky vykonaného dokazovania tak preukázali bez najmenších pochybností, že obžalovaný vykonával činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, čím naplnil objektívnu stránku prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.

Ďalej odvolací súd uvádza, že nie je porušením práva obžalovaného na spravodlivý súdny proces, ak súd na hlavnom pojednávaní nevykoná všetky ním navrhované dôkazy. Aj odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorý na hlavnom pojednávaní odmietol návrhy obžalovaného na vypočutie svedkov U. H.j, Y. Q., U. G., C. W. a príslušníkov polície. Odvolací súd k tomu dodáva, že vykonanie týchto dôkazov by bolo nadbytočné z hľadiska už hore uvedeného záveru o dostatku zákonným spôsobom získaných a na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov pre meritórne rozhodnutie o vine obžalovaného, po ich vyhodnotení v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. Preto aj odvolací súd na verejnom zasadnutí zamietol úplne totožný návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania.

Odvolací súd zároveň nemá žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný bol zastavený príslušníkmi polície zákonným spôsobom. Nemožno súhlasiť s názorom obžalovaného, že služobný zákrok príslušníkov polície bol vykonaný mimo pozemnú komunikáciu - na poľnej ceste, na ktorú sa nevzťahuje Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke (ďalej „zákon o cestnej premávke“), a teda ani oprávnenia príslušníkov polície zakotvené v ustanovení § 69 ods. 1 tohto zákona.

K tomu je potrebné uviesť, že cestnou premávkou sa na účely zákona rozumie užívanie diaľnic, ciest, miestnych komunikácií a účelových komunikácií (ďalej len „cesta“) vodičmi vozidiel a chodcami (§ 2 ods. 1 zákona o cestnej premávke). Podľa § 4 ods. 3 zákona o cestnej premávke vodič smie motorové vozidlo použiť len na cestách; to neplatí, ak sa motorové vozidlo v súlade s osobitnými predpismi použije

- a) v súvislosti s organizovaným športovým, spoločenským alebo iným verejným podujatím,
- b) na pôdohospodárske, lesné, údržbárske, stavebné alebo priemyselné práce,
- c) v súvislosti s výkonom poľovníckeho práva a rybárskeho práva alebo ich kontrolou,
- d) na záchranné práce,
- e) na práce vo verejnom záujme,
- f) na plnenie úloh spojených s ochranou životného prostredia, železničnej dopravy, verejného poriadku, bezpečnosťou štátu a obranou štátu,
- g) na prepravu do obytného alebo rekreačného zariadenia,
- h) v súvislosti s kontrolnou, inšpekčnou alebo prieskumnou činnosťou alebo
- i) v priestore, ktorý nie je verejne prístupný, so súhlasom jeho vlastníka alebo inej oprávnenej osoby.

Ustanovenie o zákaze používania motorových vozidiel mimo cesty (okrem zákonných výnimiek) je zákaz všeobecný, ktorým sa sleduje najmä ochrana životného prostredia, kludu a verejnému poriadku v oddychových zónach, ako sú parky, lesy, lúky, vinohrady, poľnohospodárske pozemky a pod. Takéto porušenie povinností vodiča je priestupkom proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorých objasňovanie a prejednávanie tak patrí do pôsobnosti Policajného zboru. Teda platí, že akékoľvek vedenie motorového vozidla mimo ciest bez právneho dôvodu je nezákonné. Obžalovaný pritom vypovedal, že sa bol len-tak povozit' po hore s motorovým vozidlom, ktoré nemalo evidenčné číslo. Z toho je zrejmé, že nemal žiaden zákonný dôvod na použitie motorového vozidla mimo cesty. Aj vedenie motorového vozidla bez tabuľky s evidenčným číslom je priestupkom podľa vyššie citovaného ustanovenia zákona o priestupkoch, z čoho vyplýva dokonca aj viacnásobné oprávnenie príslušníkov polície na zastavenie obžalovaného a následné vykonávanie ich oprávnení v zmysle zákona.

Obžalovaný namietal aj to, že súd prvého stupňa jemu a jeho obhajcovi neposkytol na hlavnom pojednávaní dostatočný priestor na vyjadrenie sa ku každému vykonanému dôkazu listinného charakteru, čím porušil ustanovenie § 271 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd nezistil v namietanom postupe súdu prvého stupňa žiadne zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu. Je síce pravdou, že súd prvého stupňa neumožnil obžalovanému a jeho obhajcovi vyjadriť ku každému listinnému dôkazu jednotlivo, avšak toto právo nikomu z nich neodoprel zásadným spôsobom, nakoľko im umožnil vyjadriť sa po vykonaní všetkých listinných dôkazov. Obžalovaný a obhajca mali možnosť sa k listinným dôkazom vyjadriť aj v rámci svojich záverečných rečí na súde prvého stupňa. Obžalovaný a jeho obhajca mali reálnu možnosť sa k týmto dôkazom vyjadriť aj kedykoľvek neskôr, a to aj v priebehu odvolacieho konania (§ 34 ods. 1 Tr. por.), čo ostatne aj využili.

Napokon aj námietka obžalovaného ohľadom chýbajúceho výroku ohľadom vydaného osobného motorového vozidla zn. Land Rover bola irelevantná, nemajúca žiaden dopad na správnosť napadnutého rozsudku. Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku vysvetlil, že sa zaoberal aj možnosťou uloženia prepadnutia tejto veci, avšak nezistil splnenie zákonných podmienok pre jeho uloženie. Súd prvého stupňa bude musieť vyriešiť túto otázku v priebehu vykonávacieho konania v súlade s ustanovením § 97 Tr. por.

Výrokom o uložených trestoch odňatia slobody a zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu obžalovaný v odvolaní vytýkal ich neprimeranú prísnosť a nepomer s výmerami týchto druhov trestov, ktoré mu boli skôr uložené v trestnom rozkaze za použitia rovnakých ustanovení Trestného zákona.

Odvolací súd však zistil, že tieto tresty boli súdom prvého stupňa uložené v súlade so zákonnými ustanoveniami uvedenými vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, rovnako aj v súlade s ustálenou súdnou praxou a ich výmera nie je neprimerane prísna z pohľadu osoby obžalovaného, jeho postoja k spáchanej trestnej činnosti a najmä predchádzajúceho spôsobu jeho života. Treba poukázať aj na to, že Trestný poriadok výslovne stanovuje, že pri prejednaní veci na hlavnom pojednávaní nie je súd viazaný výmerou trestu v trestnom rozkaze (§ 355 ods. 3 Tr. por.).

Správne bolo napokon aj zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.